

tafnemlig for, at han har bragt det frem. Dermed er ikke sagt, at jeg i Et og Alt er enig deri; men selve Grundlaget, nemlig at vi lægge Baand paa den frie Konkurrence, hvor den viser sine Misbrug, det er jeg tilfreds med. Lovforslaget er, som vi vide, ikke fremkommet ganske uden Initiativ udenfra. Det vil saaledes ses af de Lovforslagets ledagende Motiver, at maasse navnlig tre Parter have haft Indflydelse paa, at det er fremkommet nu, nemlig Slagterforeningen, Dyr-lægeforeningen og Arbejderkommissionen. Arbejderkommissionens Betænkning synes i den Henseende at spille en ikke ganske uvæsentlig Rolle. Med Hensyn til Forslagets Affattelse skjønner jeg, at det i et vigtigt Punkt er meget afvigende fra, hvad der blev forelagt af den ærede Justitsminister i det andet Thing, nemlig med Hensyn til de offentlige Slagtehus. — Det vil erindres, at netop for Arbejderkommissionen — og jeg antager hele Arbejderkommissionen, da der ikke foreligger nogen Indsigelse fra Nogen derimod — staaer det som et Hovedpunkt at faae offentlige Slagtehus frem. Ministeriet har ikke troet at kunne følge Kommissionen paa denne Vej af to Grunde, baade fordi det var for meget indgribende i Kommunerens Selvstyrelse og tillige, fordi der vilde gaa for megen Kapital til Spilde ved, at man fik saa mange Bygninger, som vilde være uhenftigtsmæssige, naar man ikke mere havde Brug for dem. Jeg skal ikke der modsige den ærede Minister, jeg skal maasse siden nærmere omtale dette Punkt, naar vi komme til at omhandle det Forhold, som er nævnt i § 5. Altsaa i dette Hovedpunkt har Ministeriet ikke fulgt Arbejderkommissionen og heller ikke Slagterforeningen, der jo gjør den Mening gjældende, at netop dette maa være et Hovedpunkt. Lovforslaget har jo i det andet Thing gennemgaaet ikke uvæsentlige Forandringer, og jeg skal indrømme til det Bedre. Der er saaledes, som allerede nævnt, nu medtaget flere Levnetsmidler, end der oprindeligt var. Der kunde muligvis medtages flere, men dette er dog for mig ikke afgjørende. Lovforslaget har ogsaa med Hensyn til Landet faaet en Udvidelse, idet Tilsynet paa Landet bliver lettere at anvende nu, end som det oprindeligt var. Navnlige er der eet Punkt i § 2, som i saa Henseende vil faae en ikke ringe Indflydelse, idet Politimesteren, hvor det er fornødent, kan efter Forhandling med Amtmanden faae sagkundige Mænd til at foretage Undersøgelser. Jeg skal ikke gjøre nogen Opposition mod, at denne Bestemmelse er kommen ind; jeg ser godt, at den kan have sine gode Sider, og at der kan være Udskilligt, der taler for, at Landet kommer med. Jeg veed meget vel, at det var heller ikke udelukket ved Ministerens Forslag, idet Amtsrådet jo kunde medtage Dele af Landet; men det er utvivlsomt, at ved den her indkomne Bestemmelse, hvor det bliver Politimesteren, som har at gjøre Indstillinger, vil Lovforslaget faae større Betyd-

ning for Landet, end det ellers vilde være Tilfældet. Men uden Betænkning er jeg dog ikke; jeg frygter nemlig for, at det kan give Anledning til, at man vil faae vel mange Bestillingsmænd — ikke Embedsmænd, men det at have mange Lønnede Bestillingsmænd, det er jo i det Hele taget Noget, som maatte være en Feil ved den Statsordning, som jeg antager vi gaa ind på, nemlig en mere social Ordning, om jeg saa maa sige, i Stedet for den frie Konkurrences Ordning — jeg er ingenlunde blind for denne Fare. Dog vil jeg haabe, at da Amtsræparationsfonden skal lønne, saa vil Amtsrådet vel vide at sætte en Stopper for, at der gaaes for vidt. Jeg veed meget vel, at det er Politimesteren og Amtmanden, der skulle afgjøre det, men da Udgifterne jo skulle udredes gennem Amtsræparationsfonden, saa forekommer det mig dog, at der i det Mindste maa være nogen moralsk Garanti for, at det ikke bliver drevet altså vidt med Ansettelsen af Bestillingsmænd, og ikke videre end strengt taget fornødent. Lovforslaget har heller ikke i en anden Henseende fulgt Arbejderkommissionens Betænkning, thi, saa vidt jeg erindrer, ønskede Arbejderkommissionen, at der maatte blive oprettet et Laboratorium i enhver Kjøbstad. Det er utvivlsomt rigtigt, at Lovforslaget ikke har fulgt Arbejderkommissionens Anvisning i den Henseende, da der jo sandsynligvis faanes Kræfter dertil, og det desuden rimeligvis vilde være blevet for kostbart. Med Hensyn til det store Laboratorium, som skal oprettes i Kjøbenhavn, da kan jeg ikke finde Andet, end at det er meget tidssvarende, at der der er bliver ansat en Bestyrer. Saaledes som Lovforslaget oprindeligt var affattet, var det jo Sundhedskollegiet, der skulde bestyre Laboratoriet eller lade det bestyre. Det kan vel være nogen Tvivl underkastet, hvor vidt Sundhedskollegiet med sin nuværende Sammensætning og Forretningsgang vilde være vel flukket til at overtage det Hverv, som det vilde faae efter Lovforslaget; men Stillingen vil jo blive betydelig forbedret, naar der bliver ansat en selvstændig Bestyrer med selvstændigt Ansvar, thi det er vel aldeles utvivlsomt, at dette Laboratorium vil faae ikke saa lidt at bestille. Lovforslaget foreligger jo egentlig som et Slags Kompromis mellem forskellige Anskuelser. Der er naturligvis Mange, som kunde have ønsket, at det var gaaet videre, og atter Andre, som have haft nogen Betænkning ved at gaa saa vidt; men, da dette jo er et af de første Skridt paa den af mig omtalte Vej, saa tror jeg ogsaa, at man fra begge Sider maa kunne være tilfreds med et saadant Kompromis i sine Hovedtræk. Saaledes som Lovforslagets § 5 oprindeligt var affattet, var den utvivlsomt ubrugelig. Den var for theoretisk; man havde ikke haft Die for de Vanskeligheder, som vilde indtræffe derved, og man kan derfor ligesom sige, at denne Paragraf var praktisk uudsørlig. Saaledes som den nu fore-